

Сюлейманъ паша настъпва къмъ Стара Загора по нѣколко пѣтища, съ петъ паши. Планътъ му е да сграби като соколъ въ нокти защитниците на хубавия тракийски градъ.

Ужаснитъ боеве станаха на 18, 19, и 20 юлий. Тука българското опълчение показва заедно съ рускитъ войски чудеса отъ куражъ, храбростъ и упоритостъ. На 19 юлий четири дружини отъ българското опълчение заематъ заедно съ три кавалерийски полка позиция на първата височина подъ Стара Загора отъ дветъ страни на одринското шосе. Първа и трета дружина на подполковникъ Калитинъ съ самарско знаме заематъ височината на изтокъ отъ града — на пѣтъ за Нова Загора, въ срѣдата — артилерията. Всички български и руски защитници не сж повече отъ 5500 до 6000 души. Срещу тая шепа борци Сюлейманъ напада съ 30,000 човѣка. Руската артилерия бѣ повечето горски топчета, а турската — силни полски топове.

Дойде време българското опълчение да покаже храбростта си.

Опълченците почистватъ пушките, набучватъ ножоветъ, нарамватъ патрони и нетърпеливо чакатъ да доближи вѣковния врагъ, мжчителя, грабителя на българския народъ, за да го посрещнатъ както подобява. Заечаватъ бойнитъ пѣсни отъ офицери и войници на позицията. Тия пѣсни се посрѣщатъ отъ ужаснитъ гърмежи на турскитъ топове още отъ 7 часа сутринята. Турскитъ вериги се нахвърлятъ смѣло напредъ. Ала биватъ посрещнати отъ буря куршуми. Турцитъ завиватъ къмъ Новозагорския пѣтъ и налетяватъ на трета дружина. Генералъ Столѣтовъ пристига и дава